

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116218689
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116218689.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu v 1. rade H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. XXXX/XX a žalobkyňou v 2. rade E. F., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. XXXX/XX, zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1 397,56 eura a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp.zn. 12Csp/71/2016-162 zo dňa 11.12.2018 takto

rozhodol:

- I. Pokračuje v konaní s dedičmi po zomrelom žalobcovi a to tak, že žalobcom v 1. rade bude H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. XXXX/XX a žalobkyňou v 2. rade bude E. F., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. XXXX/XX.
- II. Potvrďuje sa rozsudok.
- III. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
  - I. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 1 397,56 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 397,56 eura od 19.10.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
  - II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 26.01.2011 uvedená v článku 8, bod. 8.1. v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej len ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 173,84 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 105,36 eura v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomne oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.
  - III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 26.01.2011, uvedená v článku 8, bod. 8.4 v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči

Dlžníkovi na zaplataenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplataenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/zmluvy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie, okrem iného, odôvodnil ako už súd prvej inštancie uviedol v predchádzajúcom rozhodnutí z predloženej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (č.l. spisu 5) mal zistené, že sú uvedené údaje o požadovanom revolvingovom úvere, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru 1170,00 eur, splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci): 36/27. Mesačná splátka (vrátane úrokov) 66,42 %, celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť 2391,12 eura, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá suma revolvingu 669,51 eura, celková suma pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1594,08 eura, predpokladaná RPMN 60,28 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %. V čl. 6 zmluvy údaje o schválenom revolvingovom úvere bola uvedená poskytnutá suma úveru 1170 EUR, splatnosť úveru 36/27, mesačná splátka 66,42 eura, celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť 2391,12 eura, RPMN za úver 69,88 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá suma revolvingu 669,51 eura, celková suma pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1594,08 eura, predpokladaná RPMN 56,10 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %.

3. Súčasťou žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru na zadnej strane bola dohoda o poskytnutí služby uvedená v čl. 8. bode 8. 1. v znení ako je citované vyššie a v čl. 8 bod 8. 4 odplatu za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru znenia ako je citované v bode 2 tohto rozsudku. Predmetná žiadosť je datovaná podpisom dlžníka dňa 19.1.2011 v Prešove a pri podpise žalovaného v Bratislave, dňa 26.1.2011.

4. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. januára 2013, sp. zn. 6MCdo 9/2012). Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986). V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Zb. o Zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 01.01.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky).

5. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením tak podstatného údajá, akým sú údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZOSÚ priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmenný (nepriamy úmysel). Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi,

žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobcovi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa uplatňuje ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba desaťročná a plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia. V predmetnom prípade táto desaťročná premlčacia doba začala plynúť v roku 2011, je teda zrejmé, že žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej premlčacej doby (žaloba doručená súdu 19.9.2016).

6. Zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.), preto sa spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z predložených listinných dôkazov a to prehľad platieb úveru mal súd zistené, že ku dňu 22.07.2016 (čl.15) žalobca mal vyplatené zo strany žalovaného sumu 996,16 eura a žalobca vrátil na úver sumu 2393,72 eura, rozdiel predstavuje sumu 1397,56 eura čo predstavuje bezdôvodné obohatenia na strane žalovaného.

7. Za odklad troch splátok, spotrebiteľ mal zaplatiť 173,74 eura, úver bol pritom poskytnutý v skutočnej výške 996,16 eura čo predstavuje 17,4 % z poskytnutej sumy, čo znamená, že hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je nepochybná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 20Co 111/2014 zo dňa 26.05.2015). Podľa súdu nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu tejto zmluvnej podmienky s tým, že sa týka ceny. Zo súdnej kontroly totiž je vylúčená nie samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ C-26/13 zo dňa 30.4.2014 vo veci Arpád Kásler, Hajnalka Káslerné Raabai proti OTK Jelzalogbank Zrt, bod 54). Podmienky týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-143/13 zo dňa 26.2.2015 vo veci Bogdan Matei, Iona Ofelia Matei proti SC Volksbank Romania SA, bod 55, 56).

8. V danom prípade súd neposudzoval cenu ako jej primeranosť k dodanej službe, ale celú dohodu o cene za možný odklad splátok, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp.zn. 18Co 109/2011 uviedol, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži záujmom dodávateľa.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to v časti výrokov I. a IV. s tým, že navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol a zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti.

11. Ďalej namietal absenciu údajov o výške splátky v členení na časť, istina, úroky a iné poplatky. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť, istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiaden význam. Uzavrel, že Smernica 2008/48/ES žiadne rozpisovanie splátky nevyžaduje.

12. Záver súdu, že žalovaný sa chcel úmyselne obohatiť, resp. bol uzročený s tým, že sa obohatiť, nemá oporu v žiadnej preukázanej skutočnosti. Na základe vykonaného dokazovania súd nemal

preukázané, že žalovaný konal v úmysle získať bezdôvodné obohatenie alebo s jeho získaním bol uzročený. Súd prvej inštancie posúdil námietku premlčania na základe záveru, ktorý nezodpovedá vykonanému dokazovaniu.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 379 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

14. V priebehu odvolacieho konania zomrel žalobca dňa 09.06.2019 a dedičmi po ňom podľa uznesenia Okresného súdu Prešov, sp.zn. 26D/630/2019-31 sú H. F. a E. F., rodičia.

15. Za takejto situácie odvolací súd postupoval podľa § 63 ods. 1, 2 CSP a tomuto zodpovedá aj výrok rozsudku o pokračovaní v konaní s dedičmi pod bodom I.

16. Je nepochybné, že napadnutému rozsudku prvoinštančného súdu predchádzalo uznesenie odvolacieho súdu sp.zn. 20Co/67/2018-134 zo dňa 06.07.2018 a odvolací súd zotrváva na názore uvedenom v tomto uznesení. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku poukazuje na to, že vo vzťahu k posúdeniu vznesenej námietky premlčania, že je žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu a má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov.

17. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Žalovaný sa opakovane dopúšťa recidívy v používaní nečestných úrokov a používa neprijateľné zmluvné podmienky. Je ťažko predstaviteľné, aby tak konal len z nebanlivosti.

18. Občiansky zákonník v ust. § 107 upravuje premlčaciu dobu pre vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom rozlišuje medzi subjektívnou (§ 107 ods. 1) a objektívnou premlčacou dobou (§ 107 ods. 2). Začiatky ich plynutia sú upravené odlišne.

Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986).

V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný.

Pre začiatok plynutia 3 ročnej príp. 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006).

Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Zb. o Zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 01.01.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky).

Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením tak podstatného údaj, akým sú údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZOSÚ priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (nepriamy úmysel). Odvolací súd konštatuje, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobcovi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012).

Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa uplatňuje ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premičacia doba desaťročná a plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia. V predmetnom prípade táto desaťročná premičacia doba začala plynúť v roku 2011, je teda zrejmé, že žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej premičacej doby (žaloba doručená súdu 19.09.2016).

19. Záverom odvolací súd dodáva, že uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/22/2019 bola podaná prejudiciálna otázka v reakcii aj na rozsudok C42/15.

20. Odvolací súd sa stotožňuje taktiež so záverom súdu prvej inštancie o absencii údaj, o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ). Termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

21. Uvedenie údaj, o termíne o konečnej splatnosti úveru, termíne prvej a poslednej splátky v listine označenej ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 26.01.2011 nie je postačujúce, nakoľko predmetnú listinu nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere, keďže predstavuje jednostranné oznámenie veriteľa, ktoré žalobca písomne neodsúhlasil a o jeho obsahu v čase podpisovania zmluvy (19.01.2011) nemal vedomosť.

22. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v predmetnom prípade teda dňa 19.01.2011). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

23. Vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ). Suma plnená žalobcom žalovanému nad rámec istiny úveru tak predstavuje plnenie bez právneho dôvodu, teda bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi (§ 451 ods. 1, § 456 Občianskeho zákonníka).

24. Správnemu výroku o vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP).

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a vychádzajúc zo zásady úspešnosti upravenej v tomto ustanovení odvolací súd žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal preto, že im žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).